

Der er herved navnlig lagt vægt på, at dette vil være vanskeligt administrerbart, idet det for danske myndigheder er nødvendigt på en enkel og præcis måde at kunne se, hvad der er en persons efternavn, og hvad der er en persons mellemnavn. Dette skyldes bl.a., at hele det danske registreringssystem grundlæggende er bygget op efter, at man kun kan have ét efternavn, som eventuelt kan bestå af to navne forbundet med en bindestreg, men ikke af flere navne uden bindestreg.

Det foreslås derfor i § 8, stk. 1, at to navne, der hver for sig kan tages som efternavn, sammen kan tages som efternavn, hvis navnene forbindes med bindestreg.

Af de grunde, som er anført af udvalget, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender endvidere enig i, at der ikke bør være adgang til at tage mere end to navne forbundet med bindestreg.

Ministeriet er herudover enig med udvalget i, at bæreren af et bindestregsefternavn eller et andet flerledet efternavn skal være berettiget til at tage hvert af leddene som efternavn alene eller i en bindestregskombination med et andet navn, som den pågældende er berettiget til at tage som efternavn. Endvidere er ministeriet enig i, at der som anført af udvalget bør fastsættes undtagelser hertil.

Det er ministeriets opfattelse, at dette i sammenhæng med ophævelsen af forskellen på giftenavn og eget efternavn og muligheden for at tage et mellemnavn som efternavn vil give ægtepar og ugifte samlevende en betydelig frihed til at kombinere deres navne til dobbeltnavn forbundet med bindestreg.

Af de af udvalget anførte grunde kan ministeriet endvidere tilslutte sig, at der ikke indføres en model, hvorefter begge led i et bindestregsefternavn anses for at være selvstændige navne. Det foreslås derfor i § 8, stk. 2, at et efternavn, der består af flere navne forbundet med bindestreg, i forhold til lovens øvrige bestemmelser anses som ét efternavn.

Der henvises i øvrigt til § 8 og bemærkningerne hertil.

2.11. Adoptivbørns efternavne

2.11.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelov er det som udgangspunkt ikke muligt for et adoptivbarn at tage et efternavn efter sin oprindelige slægt. Det gælder også, selvom adoptivforholdet måtte blive ophævet, medmindre det herved bestemmes, at adoptivbarnet genindtræder i sin oprindelige slægt.

Efter Familiestyrelsens (tidligere Civilretsdirektoratet) praksis er det dog i dag muligt efter opsamlingsbestemmelsen i navnelovens § 8, nr. 5, at tage efternavn efter de oprindelige forældre, hvis adoptivbarnet har genetableret kontakten til de oprindelige forældre og fået deres samtykke til at tage navnet. Kravet om samtykke gælder, uanset om barnet tidligere har båret navnet eller ej. Er forældrene døde, forsøger man på anden måde at få sikkerhed for, at der er etableret en eller anden form for kontakt, og at den oprindelige familie ikke modsætter sig adoptivbarnets ønske om at få navnet.

Denne restriktive praksis med hensyn til at opnå den oprindelige slægts navn skal ses som en konsekvens af den adoptionslovgivning, der blev gennemført i 1957, hvorved man gennemførte princippet om det fuldstændige familieskifte.

2.11.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Ved sine overvejelser har Navnelovsudvalget taget udgangspunkt i, at der i dag er en tendens til, at mange adoptivbørn, især efter at være blevet voksne, ønsker at genetablere tilknytningen til deres oprindelige familie. Dette ønske manifesterer sig dels i en interesse i at etablere kontakt til familien, dels i mange tilfælde i en interesse i at tage familiens efternavn.

Efter den gældende navnelov stilles der i praksis krav om, at adoptivbarnet har genoptaget kontakten til den oprindelige slægt, og om at de oprindelige forældre har meddelt samtykke til navneændringen.

Efter udvalgets opfattelse bør der ikke længere stilles krav om samtykke fra de oprindelige forældre. Den interesse, som de oprindelige forældre måtte have i at nægte adoptivbarnet at tage denne slægts efternavn, kan således ikke antages at have en sådan vægt, at de bør kunne afskære barnet herfra.

Udvalget foreslår derfor, at et adoptivbarn i fremtiden skal have ret til at tage navn efter sin oprindelige slægt.

2.11.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender er enig i Navnelovsudvalgets overvejelser og forslag.

Ministeriet er således enig i, at der i dag er et stort ønske hos mange adoptivbørn, især voksne adoptivbørn, om at få nærmere oplysninger om og i mange tilfælde om at (gen)etablere en tilknytning til deres oprindelige familie, herunder ved at antage den oprindelige families efternavn.

Ministeriet finder som udvalget, at hensynet til dette ønske hos mange adoptivbørn bør veje tungere end